

Конвенции за политики за вработување, 1964

Конвенција која се однесува на политики за вработување.

(Забелешка: Датум на стапување на сила е 15. 7. 1966 година.)

Конвенција: Ц122

Место: Женева

Седница на Собранието: 48

Датум на усвојување: 9. 7. 1964

Предмет на класификација: Политики за вработување

Статус: Сè уште се користи како инструмент, и е една од приоритетните конвенции.

Генералното собрание на Меѓународната организација на трудот, Раководното тело на Меѓународната канцеларијата на трудот се состана во Женева на својата четириесет и осма седмица на 17 јуни 1964 година, и имајќи предвид дека декларацијата од Филадельфија поаѓа од обврската на Меѓународната организација на трудот да работи на светските програми за остварување на полна вработеност и подигнување на животниот стандард на населението, како и дека преамбулата на уставот на Меѓународната организација на трудот обезбедува заштита на невработените и соодветни плати за егзистенција, и имајќи превид дека, во согласност со условите на Декларацијата од Филадельфија, Меѓународната организација на трудот е одговорна да ги испитува и разгледува влијанијата на економските и финансиските политики врз политиките на вработување, од аспект на остварувањето на фундаменталната цел на сите човечки суштества без оглед на раса, политичка определба или пол, да имаат право на материјална благосостојба, духовен развој во услови на слобода и дигнитет, економска сигурност и еднакви можности, и поаѓајќи од Универзалната декларација за човекови права која обезбедува дека секој има право на работа, слободно да ја избира работата, да работи во адекватни услови за работа и да биде заштитен во услови на невработеност, и во согласност со условите на постоечките конвенции за работна сила и Препораките за релевантност на политиката за вработување, и посебно на Конвенцијата за услугите при вработување, заедно со Препораките 1948, Препораките за професионална ориентација, 1949, Препораките за професионална обука, 1962, и Конвенцијата за дискриминација (на работното место и професионална), заедно со Препораките, 1958, и имајќи предвид дека овие инструменти треба да создадат поширока рамка од меѓународните програми за економски развој на основите на целосно, продуктивно и слободно избрано вработување, одлучи да ги усвои предлозите коишто се однесуваат на политиките на вработување, што се вклучени во осмата точка на дневниот ред на седницата, и одлучи овие предлози да добијат форма на меѓународна Конвенција, на 9 јули 1964 година ја усвои следнава Конвенција, која може да се нарече Конвенција за политиката на вработување, 1964.

Член 1

1. Од аспект на стимулирање на економски раст и развој, подигање на животниот стандард, пресретнување на барањата на работната сила и намалување на

растечката невработеност и прекумерната невработеност, секоја членка треба да утврди и следи, како главна цел, активни политики за промоција на целосно, продуктивно и слободно избрано вработување.

2. Политиката треба да обезбеди дека:

(а) постои работа за секој којшто е работоспособен и активно бара работа;

(б) работењето е продуктивно колку што е можно повеќе;

(в) постои целосна слободна во изборот на вработувањето и можноста секој работник да аплицира за работата за којашто смета дека е најсоодветен и да ги искористи своите знаење и талент, без оглед на раса, пол, боја на кожа, религија, политичка определба, националното или социјалното потекло.

3. Прокламираната политика ќе ги зема предвид стадиумите и нивото на економски развој и меѓусебните релации помеѓу целите на вработувањето и социјалните цели, и истата ќе се применува со методи коишто се соодветни на националните услови и практики.

Член 2

Секоја членка треба, со примена на методи во обем што соодветствува на националните услови:

(а) да одлучи или да ги ревидира, во рамките на координираната економска и социјална политика, мерките што ќе се применуваат за да се постигнат целите наведени во член 1;

(б) да преземе такви чекори, а доколку се укаже потреба и да воспостави програми за примена на овие мерки.

Член 3

Во примената на оваа Конвенција, во однос на политиките за вработување, претставниците на работодавачите и работниците и на лицата засегнати од примената на мерките треба да се консултираат и да се настојува да се земе предвид нивното искуство, ставови и да се обезбеди нивна целосна соработка во формулирањето и обезбедување на поддршката за ваквите политики.

Член 4

Формалната ратификација на оваа Конвенција треба да биде проследена до Генералниот директор на Канцеларијата на Меѓународната организација на трудот за регистрација.

Член 5

1. Ова Конвенција е обврзувачка за оние земји-членки на Меѓународната организација на трудот чишто ратификации се регистрирани од Генералниот директор.

2. Таа стапува на сила дванаесет месеци по датумот на којшто ратификацијата од две членки е регистрирана од страна на Генералниот директор.

Член 6

1. Земјата-членка којашто ја ратификувала Конвенцијата може да ја отповика истата по истекот на десет години од денот кога Конвенцијата за првпат стапила на сила, преку акт кој се доставува до Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот за регистрација. Ваквото отповикување нема да има важност во временски период од една година по истекот на датумот на којшто истата е регистрирана.

2. Секоја членка која ја ратификувала оваа Конвенција и која во временски период од една година по истекот на периодот од десет години, наведен во претходниот параграф, не го искористила правото за отповикување дадено со овој член, ќе биде обврзана за период од наредни десет години, дури потоа може да ја отповика оваа Конвенција по истекот на десет години, според условите определени од овој член.

Член 7

1. Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот треба да ги извести сите земји-членки на Меѓународната организација на трудот за регистрација на сите ратификации и акти на отповикувања коишто се проследени до него од страна на членките на Организацијата.

2. При информирањето на членките на Организацијата за регистрацијата на втората ратификација која е испратена до него, Генералниот директор треба да им обрне внимание на членките на Организацијата за датумот на кој Конвенцијата стапува во сила.

Член 8

Генералниот директор на Меѓународната канцеларија на трудот треба да ги достави до Генералниот секретар на Обединетите нации за регистрација, во согласност со членот 102 од Повелбата на Обединетите нации, деталите во однос на сите ратификации, декларации и акти на отповикувања регистрирани од него, во согласност со одредбите од претходните членови.

Член 9

Во временска рамка што се смета за разумна, Раководното тело на Меѓународната канцеларија на трудот треба да презентира пред Генералното собрание извештај за примената на оваа Конвенција, и треба да утврди дали постои расположение прашањето за нејзината целосна или делумна ревизија да биде поставено на дневениот ред на Собранието.

Член 10

1. Во случај Собранието да усвои нова Конвенција која во целост или делумно ја ревидира постоечката, сè додека новата Конвенција не обезбеди:

а) ратификацијата на новата ревидирана Конвенција од страна на членка ќе значи **ipso jure** отповикување на оваа Конвенција, како што е наведено во одредбите од член 6 погоре, доколку и кога новата ревидирана Конвенција ќе стапи на сила;

б) од датумот кога новата ревидирана Конвенција стапува на сила, оваа Конвенција престанува да биде отворена за понатамошна ратификација од членките.

2. Оваа Конвенција треба да остане на сила во нејзината постоечка форма и содржина за оние земји-членки коишто ја ратификувале истата, меѓутоа не ја ратификувале ревидираната Конвенција.

Член 11

Англиската и француската верзија од текстот на оваа Конвенција се еднакво валидни.